

see paa, hvad der kan være gavnlig for mit Fædreland og paa hvad der kan udvikle sig her. Jeg føler ganske, at der er noget overmaade Sandt deri; men den ærede Rigsdagsmand burde have været consequent og ogsaa svaret den ærede Rigsdagsmand for Mariager (M. Sage), da han talte om England: Jeg kender ikke England; men saasnart han hørte tale om England, saa sagde han: Ja, der lære de Gymnastik for at komme til at boye for Penge, for at blive Slagsbrødre. Jeg skal imidlertid tillade mig at gjøre ham opmærksom paa, at i England drives Gymnastikken ikke for at blive opdraget til Boyere; det er der det høiere Aristokrati, der har drevet den og tildeels driver den endnu, og disse Follslaaes ikke offentlig. (Tscherning: Ja, men det er ikke Folket.) So, jeg beder om Forlabelse; man driver der gymnastiske Lege, og det endog saa temmelig vidt, idet man der endog saa seer Commune kæmpe imod Commune; man har Exempler paa, at de udfordre hinanden; det kan gjerne være, at disse Kampe ere Communalbestyrelserne imod, men Communerne gjøre det alligevel. (Tscherning: Det er da ialtfald frivilligt!) Ja, vist er det frivilligt. Den meest Consequente af dem, der have talt imod Gymnastikken, er Rigsdagsmanden for Bornholm (Rosod), thi han tog Sagen saaledes, som den skulde tages. Han sagde: Skulle vi her i Landet gjøre os til Slaver af Andre, skulle vi tage Hensyn til, hvad der skeer andre Steder? De ærede Herrer lægge ikke Mærke til, at den consequente Følge heraf ganske sim-

pelet og naturligt er, at vi see at faae afflasket disse Jernbaner, Telegrapher og Dampmaskiner, thi disse Indretninger have sandelig ikke udviklet sig her i Landet; vi have faaet dem fra andre Lande. Naar man udvikler denne Consequents hyderligere, saa vil den føre til, at vi ikke skulle bryde os om, hvorledes Udviklingen foregaaer i en anden Provinds end den, vi høre til. Man maatte derefter sige: Hvad vedkommer det os Sjællændere, hvad de foretage sig ovre i Sylland; lad os see at udvikle os provindsvis og ikke tage noget Hensyn til, hvorledes de andre Provindser udvikle sig; men om dette er rigtigt, vil jeg henstille; jeg troer det virkelig ikke. Der blev ogsaa under Forhandlingen igaar fremsat Noget, som jeg maa neblægge bestemt Protest imod. Jeg sætter saa høi Priis som Noget paa den store Tapperhed, som den danske Landbefolkning viste i Krigen, og jeg troer, at jeg til enhver Tid efter Evne har talt og skrevet derom; men jeg troer ikke, det kan nægtes, at Kjøbstadbefolkningen viste sig ikke mindre tapper; jeg troer, at man gjør stor Urret i at sige det Modsatte. (Stemmer: Det er der heller ikke blevet sagt!) So, der er talt om, at de ikke vare saa smidige og bevægelige, og at de derfor bleve tilbage, hvor de Andre gik fremad. (Rosod: Nei!) So, det er blevet sagt; det kan gjerne være, at den ærede Rigsdagsmand (Rosod) ikke meente det, og det haaber jeg endog saa, men at han sagde det, er ganske vist, og det vil Rigsdagsstibenden ogsaa vise, hvis den ikke bliver forandret.

N e t t e l s e r .

- Nr. 57, Sp. 871, Lin. 15 f. v.: „Enighed“ læs: „Uenighed“
 — 59, — 892, — 11 og fg. f. n. skal læses saaledes: at Locomotivjernbaner kun skulde anvendes paa kortere Strækninger til Central- eller Hovedbane, medens der derimod til Sidebanerne, ligesom ogsaa til Forlængelsesbanen o. f. v.
 — 61, Sp. 930, Lin. 4 f. o.: „Indigo-Derbanen“ læs: „Indigo paa Dørbanen“